

ახალი თემა

შაბათი-კვირა

ივლიაში ქართული ეკლესია ვიპოვეთ

როგორ მოხერხდა ქართული მღვდლის აღმოჩენა ივლიაში

33.9

33.16

ასტროპროგნოზი

TV პროგრამა

33.10

6 — 7 მარტი, 2010

№54 (5130)

ფასი: 30 თეთრი

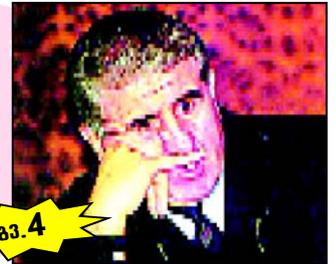

„გელა ბეჟუაშვილი ეგეოსის ზღვაში ქუნძული იყიდა“

სომხეთში აღმოჩენილი კუნძული იყო გელა ბეჟუაშვილის სახლი

33.3

ბაგრატიონი შვედეთში საბარო საქმეთა მინისტრის თანამდებობას სთავაზობდა

33.4

მარხვა დაგადაბლეთა ბეჟუაშვილს

33.7

ლოცვას მოუტანოთ გელა ბეჟუაშვილის მკვლელებს

ხალხის მხრიდან სიყვარული არასდროს დაგკლავია

33.8

ნინო ბურჯანიძის ცნობით, სიყვარული არასდროს დაგკლავია

არამსმელ მამაკაცად ვითვალაბი

დღეუბანს მათთვის სურათს ქალიშვილი მორთავს

33.10

ჩემს ნარსულში არაფერს შევსვლიდი

33.5

როდისმეტი იყავი ჩემს ნარსულში

3090

sms ცნობები მსახურისთვის

თუ გსურთ ბინის, ავტომანქანის ან სხვა რამის ყიდვა ან გაყიდვა, აკრიფეთ თქვენს მობილურ ტელეფონში შესაბამისი ტექსტი და გააგზავნეთ sms ნომერზე 3090 მაგიდიდან და ჯეოსელიდან. თქვენი განცხადება გამოქვეყნდება გაზეთ „ახალი თაობის“ უახლოეს ნომერში. განცხადებები, რომლებშიც საკუთარი ტელეფონის ნომერი არ იქნება, არ დაიბეჭდება! 1 sms-ის ფასია 50 თეთრი.

33.11

ოპოზიციის კეთილი ინგოზი და ბაქრატიანი

ქირიქი

33.2

თემატიკა

სახელმწიფო გადატრიალების შედეგად მიიღწეა ქვეყნის მთლიანი ტერიტორიის დაპყრობის მიზნით...

გამსახურდია შუაპარლანაქს საბარკო საქმეთა მინისტრის თანაგლეზობას სთავაზოვლა

გერარდო პინოჩეტი

საქართველოში შევარდნაძის ჩამოყვანის ერთ-ერთი ინიციატორი ავთანდილ მარგიაძე იყო...

რატომ თქვა უარი გამსახურდიანზე შევარდნაძის მინისტრად დანიშვნაზე, რატომ არ უნდოდა სიგუას მისი საქართველოში ჩამოსვლა...

ავთანდილ მარგიაძე:

როცა ხელისუფლების სათავეში ეროვნული მოძრაობა მოვიდა, შევარდნაძის ლანძვე დაიწყო...

- სად შეხვდით თვენ და შევარდნაძე ერთმანეთს?
რომელ კაბინეტში?
საგარეო საქმეთა მინისტრის კაბინეტში?
მას ხომ თანამდებობა უკვე დაკარგებული ჰქონდა...

საქართველოში უნდოდა ჩამოსვლა?
მითხრა, გამსახურდიანს გადაეცემა, საქართველოს გულისთვის მზად ვარ...

შევარდნაძის დანაბარები გამსახურდიანს გადაეცემა?

რა თქმა უნდა, როგორც კი ჩამოვიდე, ზვიადს შეხვედი, თავიდან ბოლომდე მოუყევი შევარდნაძის გადაწყვეტილებისა და სურვილების შესახებ...

როგორ რეაქცია ჰქონდა?

შევარდნაძის დანაბარები რომ მოისმინა, ძალიან გაუხარდა. ამ დანაბარების საქართველოს მადლობაზე კი გადაიხარდა...

დაურეკა გამსახურდიან შევარდნაძეს?

არა, ზვიადისგან რომ ჩამოვიდა, რამდენიმე საათში ტელევიზორი ჩავრთე...

თუცა ის მაინც მოხდა საქართველოს ხელისუფლების სათავეში.

კიდევ კარგი, რომ მოხდა. მისმა ჩამოსვლამ ბევრი რამე შეცვალა.

შევარდნაძის ჩამოყვანა სამხედრო გადატრიალებისათვის გადაწყდა?

არა, თავიდან შეიქმნა სამხედრო საბჭო. მე გადატრიალების დიდი მომხრე არა ვარ...

რატომ თქვით უარი?

მე და მთელი სხვა არჩევნებისთვის ვემზადებოდი და იმითომ დაფრთხილებული ვიყავი საქართველოს დემოკრატიული კავშირი...

გადატრიალების შემდეგ დაფრთხილებული ვიყავი?

არა, გადატრიალებამდე, კავშირი 1991 წლის 6 სექტემბერს დაფუძნდა...

თქვენ რომელი მანქანა აღმოჩნდა?

მე გაშვებულხარე ვინააწილობით, მართალი რომ გითხრათ, თავი არ მომიკლავს ზვიად გამსახურდიანს ხელისუფლების დასაცავად...

ვერ გაუძევა. გარემოცვამ ბევრ რამეში შეუშალა ხელი, მათ კი, ვინც მოდიოდნენ...

ვის ჰქონდა გამოვლენა?

თქვენმა სიგუა ძალიან გამოვიდოდა ადამიანი იყო. მეგონა, რომ ახლა მაინც მოვიდოდნენ პროცესისთვის ჩვეყნის სათავეში...

რამდენი ხელმძღვანელი მოაგროვებ?

ამ მოთხოვნის ხელი 160-მა ცნობილმა ადამიანმა მოახერხა...

სამხედრო საბჭო როგორ შეხვდა თვენს ინიციატივას?

ჯავახი იოსელიანი თავიდან არ იყო თანხმად. ორი კვირის შემდეგ შევარდნაძეს მონვენავს ხელი მოგაწვინებ...

რატომ არ იყო თანხმად?

რამდენიმე მიზეზს ასახელებდა, მერე დათანხმდა. იგივე სიტუაცია იყო კიბეკანთან დაკავშირებითაც...

როგორ შეხვდა შევარდნაძეს საქართველოში ჩამოსვლა?

მას 1992 წლის 3 მარტს დავეურთვეთ. ვის ზარი აპოლონი სილაგაძის კაბინეტიდან გახმოვრდებოდა...

ვის ჩამოყვანა შევარდნაძეს მოსკოვიდან?

ვალორი კვარაცხელია.

მართალია, რომ მისი თბილისში უსაფრთხოება ჩამოყვანა მიზნით შედგა უზრუნველყოფა?

არა, ეს ტყუილია. შევარდნაძე მიზნით ჩამოყვანილი არ ჩამოყვანილია.

ვის დახვდა შევარდნაძეს აეროპორტში?

ყველა, ვინც მის ჩამოსვლას ვითხოვდა. თვითმფრინავის კიბეებთან მას გენერალი ეპიტაშვილი და ჯავახი იოსელიანი ელოდებოდნენ...

მოდით, იხე შევარდნაძის ჩამოსვლას დაუბრუნებოთ. როგორც ამბობენ, თავიდან მას სახელმწიფო საბჭოში დიდი უფლებები არ ჰქონდა.

არა, ასე არ ყოფილა საქმე. სამხედრო საბჭოში ცოტა სხვა ვითარება იყო. იქ სამთვეს ჰქონდა ვეტოს უფლება...

შევარდნაძე ქვეყნის მეთაური იყო, სიგუა — პრემიერი. სხვები სხვა თანამდებობებზე იყვნენ...

შევარდნაძის გადაწყვეტილებებს?

არ ეწინააღმდეგებოდნენ. ისინიც ხდებოდნენ, რომ შევარდნაძე ყველაფერს ალაგებდა...

ვის დაეთმო, რუსებს?

არა, სხვებთან მიღობდა დათმობაზე.

შეიძლება გაქვთ შეხვედრები?

მე, დასათლული მაქვს შეხვედრებში. მათ დასავლელ მეგობრებს ეძიებან, სინამდვილეში კი მეგობრები არიან...

თუცა ამბობენ, რომ არა მოქალაქეთა კავშირი, საქართველოში მდგრადი კიდევ დიდხანს იარაღს შედგამს...

არა, კაცო, რის მხედრობის, რა მხედრობის. მხედრობის აბრალებენ ახლა ყველაფერს...

მაშინ შევარდნაძე რომ არ ჩამოსულიყო, რა მოხდებოდა?

სამხილელა. მან ბევრი კარგი რამე გააკეთა, მაგრამ, რად გინდა, შევიდა მოქალაქეთა კავშირში...

თქვენ და სხვებიც ამტკიცებთ, რომ შევარდნაძე დიდი პოლიტიკოსი იყო. თუ ასეთი დიდი პოლიტიკოსია, რატომ დაუშვა აფხაზეთში ომის დაწყება?

შევარდნაძე მართლა ძალიან ჭკვიანი კაცია. მე ერთხელ ვუთხარი, ჭკვიან ადამიანებს ერთი სენი ჭკობით, ძალიან შორს იყურებოდა...

აფხაზეთში ომის დაწყებას დასავლეთს აბრალებენ?

კარგად მახსოვს, როგორ დიპლომატიის ომის დაწყებამდე ცოტა ხანს აფხაზეთში ჩამოვიდნენ კომოს რის ხელმძღვანელი...

მატარებლები მართლა იმარცხებოდა.

მატარებლები მართლა იმარცხებოდა. საჭირო იყო ნესრიგის დასაყრდენი...

შემოთ თქვით, სიგუა შევარდნაძეს აეროპორტში არ დახვდა.

არა, სიგუა, ალბათ, რადგან მიზეზები ჰქონდა. ამის შესახებ მას უნდა ჰქონოდა...

თუ თანხმად იყო, რატომ არ ჩამოვიდა?

არ ვიცი, არ ვიცი. მას ბევრი საჭკო ადამიანი ევტია გარს. მათ გამო გამსახურდიან ბევრი შეცდომა დაუშვა...

ახე ილია, პრეზიდენტს გადაწყვეტილება შეეცვლინებო?

ზვიადი ძალიან განათლებული და პატიოსანი ადამიანი იყო. მას პოლიტიკური გამოცდილება არ ჰქონდა...

ვის კავებ?

არ ვიცი, სახეზე არ დამინახავს.

რის გეგმავდებოდნენ?

მითხრენ, გინდათ გამსახურდიანს საბჭოური სტრუქტურაში გასვლა. მე ვუთხარი, რა საბჭოური, რა ნაშენი გამოსცხადებს საქართველოს დამოუკიდებლობას-შეიქვია...

ივრიაში ქართული ეკლესია

როგორ მდგომარეობაა ქრთველი მოფარიკავენი

ყოფილი დამწიფი მუსიკანტი ივრიაში და მის მერე მომავალია.

— ახლ კიდევ ერთი წელი მინიმუმ იტალიაში დარჩები? — ასე, შეიძლება მეტიც. საერთოდ, სურვილი მაქვს, ჩემი საფარიკაო კლუბი გაეხსნა, სადაც ქართული ფორტეპიანოს სკოლის ბევრი ელემენტი იქნება გამოყენებული. საქართველოში ჩემი მწვრთნელი სულიკო ზოგვერაძე ერთ-ერთი საუკეთესო იყო. ერთი, იტალიაში გაცილებით უკეთესი პირობებია. ასეთი პირობები საქართველოში რომ გვექონოდა, ბატონო სულიკოს ხელში გაცილებით მაღალი დონის სპორტსმენები გაიზარდებოდა.

საქართველოს ფედერაციასთან თუ გაქვთ ურთიერთობა?

— კი მაქვს. როდესაც აქ ჩამოვდიანი, ყოველთვის ვხვდები და ვეხმობი. ინტერნეტის საშუალებით ჩემს სკოლასთანაც მაქვს ურთიერთობა. ვიცი, ახლა ქართველები მოფარიკავენი საბერძნეთში უნდა წაეყვანებინათ და ძალიან მინდა წარმართვას მიაღწიო.

თქვენზე ხომ არ ჩხვალთ საგულშემატკივროდ?

— სამწხაროდ, ვერ მოვახერხებ. იტალიის ერთ-ერთ ქალაქში მიმავს გუნდი ახალგაზრდულ ჩემპიონატზე.

— საქართველოს რამდენად ხშირად სტუმრობთ? — ზაფხულშით სკოლა ისევ იქნება და ამ არდადეგების პერიოდს ყოველთვის საქართველოში ვატარებ. მონაწილეობა ვუბრუნდები ჩემს ქვეყანას და ოჯახს.

იტალიაში ძალიან ბევრი ქართველია, მათთან თუ გაქვს ურთიერთობა?

— ძალიან ცოტასთან, 2-3 ადამიანთან. საელჩოსთანაც მქონდა ურთიერთობა, ძველი ელჩი გვერდით მედლა და ჯანმრთელობის პრობლემების გადარწმუნებამ ძალიან მეხმარებოდა. სამწხაროდ, დროის გამო ქართველების ნახვა იშვიათად მიხდება — დაბრუნდები გრაფიკა მაქვს. ძირითადად ელჩისთან თუ ვხვდები ერთმანეთს დღესასწაულებზე ან ნორვა ლცვაზე. იტალიაში ყველა ასაკის ადამიანს ნახავთ, მაგრამ უმეტესობას დამსწრეობაში ვხვდები სახე აქვს — აქ ყველა საშუალო და ოჯახის სარჩუნად არის ჩამოსული. თანაც, არცთუ იოლ პირობებში უნდა მუშაობა, ამიტომ სასიამოვნოდ და შეკრებებისთვის დრო და ხალხიც ბევრი არ არის.

რომელი ეკლესიაში დადიხართ მირითადად ქართველები?

— რომელი ქართული ეკლესია არ არის. ადრე რუსულ ეკლესიაში დავდიხდი, ახლა ბერძნულ ეკლესიაში. ნორვა-ლცვას მამა გიორგი ალექსეიძე, დავოსტაში, არის ბერების მონასტერი — მონასტერი და სან ბენედეტო ჰქვია, არის ქართული ეკლესიის კვალ, მაგრამ დაზუსტებით ვერ ვთვლი.

გიტილიერ სამზარეულოზე რას იტყვი?

— ძალიან მიყვარს აქაური სამზარეულო. საქართველოს შემდეგ ყველაზე კარგია მსოფლიოში. სადაც არ უნდა წავიდა, რომელ ქვეყანაშიც არ უნდა ვიყო, მაინც იტალიაში სამზარეულოს ვეგანები. რა არის იგი, ამათი სამზარეულო უფრო გათვლილია ჯანმრთელობაზე — ძალიან კალორიულია.

ბივის გაკეთება თუ ისინალები?

— კი და ძალიან კარგადაც გამოდის, მაგრამ იტალიაში მიყვარებოდა მოსულარიული პასატა — მაკარონისგან განსხვავებულია.

— ქართული სამზარეულო ჯობია და ჩვენებური კერძები არ გეჩვენებია? — არ ვიცი ისეთი მჭამელი, რომ ვინაერა, გინდა თუ არა ეს უნდა შევქაობოდი. ერთია საქაბური და ხინკალი მაინც მომიბინძურა, მაგრამ ქართულ სამზარეულოზე მეტად ჩემი ქვეყანა, სახლი და მშობლები მინატრებია.

პასილ გიგიაძის იუბილე თანაგუნდელა ჩაუნაჩა

ზამთრის პაუსის შემდეგ განახლებული უკრაინის ჩემპიონატის პირველი მატჩი სათბურეო აღმონდა სპორტსმენების „ტავრიას“ ქართველ ფეხბურთელ ვასილ გიგიაძისთვის. ჩვენებურმა უკრაინის ჩემპიონატში მე-200 მატჩი ჩაატარა (131-ე ტაურის შემადგენლობაში) და ამ მატჩებში 57 გოლი აქვს გატანილი.

თუმცა, გიგიაძეს საიუბილეო მატჩი თავისივე თანაგუნდელმა, მეკარე მაქსიმ სტარჩენკამ ჩაუშინარა — სიმფეროპოლისკა კარის დარჯი მოედნიდან მე-4 წუთზე გააძევეს და „ტავრიას“ მწვრთნელმა კაცინკულ გუნდში თავდასხმული, ანუ გიგიაძე შეცვალა.

იცოდით, რომ „ჩვენობი-რეტაში“ მატჩი საიუბილეო იქნებოდა თქვენთვის?

— არა, ნაშეზარად არ ვიცოდი. მხოლოდ მერე დღეს მიხიხრა ანტონ მინახოვმა, რომ მე-200 მატჩი მითამაშე, მაგრამ სისარული ნამდვილად ვერ მიმეგონა.

იმ მცირე წუთების გამო, რომლებიც ოდესს საუბერბურობი მოედანზე გაატარეთ?

— დაიხ. ვერსადროს ვიფიქრებდი თუ თამაშის დაწყებიდან მხოლოდ 4 წუთს ვითამაშედი. მით უფრო, რომ შეკრები წაყოფიერად ვიქნებოდი და სურვილი მქონდა, საგანაფხულო სეზონის დაწყებას მეტი სათამაშო დროით და გოლის გატანით შევხვედროდი, მაგრამ სამწვრთნელო შტაბმა სხვაგვარად ჩათვალა საქართველო, მწვრთნელებთან არანაირი პოტენციალი არ მაქვს — ეს მათი უფლებაა.

ხომ არ თვლით, რომ თქვენი შევლა მოდის ცენტრში და შევებული შედგომის ბრალი იყო, რასაც შემდეგ მოჰყვა შეტოვებულ და მძიმე სტატუსთან პირისპირ გასვლა, რომელზეც ბოლო დაიწყო — ჯარბობის მეტი არაფერი დაიჩვენა?

— ძალიან ცუდია, რომ ასე მოხდა. ვეფიქრობ, ხომ არა გაძევებ, ჩვენ იმ მატჩს არ წაგაგებოდა. ისე არ არსებობს მატჩი, სადაც მცირე შეცვლების გარეშე ჩამოთავიერებს ფეხბურთელი.

გახსოვთ თქვენი პირველი მატჩი უკრაინის ჩემპიონატში?

— კი. „ტავრიას“ გასული მატჩის თამაშობა „ჟორკალასთან“ და 0:0 დამთავრდა. სანტრესობა ისიც, რომ მე-100 მატჩი კრივიო როგის „კრედიანის“ შემადგენლობაში ვითამაშე სწორედ „ტავრიას“ წინააღმდეგ და მაშინ უფრო შედეგანადაც გავისარეულა —

გაგაკეთე საგოლე პასი და გამოვიქნე-შავე ჯარიმა, რომელსაც ჩვენი მორე გოლი მოჰყვა. საერთოდ, „კრედიანს“ გატარებულ პერიოდს კარგად ვიხსენებ, რასაც ვერ ვიტყვი „ანდრეივიკზე“ — 13 უგოლო მატჩი.

უკრაინის ჩემპიონატში თქვენ პენალტების უბალო შემსრულებლად ითვლებით. ამის რამე განსაკუთრებული საიდუმლო გავთ?

— მხოლოდ ერთი — ყოველთვის დარწმუნებული ვარ ჩემს თავში. ბევრი მეკარისთვის დამირტყია პენალტი და გამოცდებიან კიდევ. მხარე და მასობზე, ჩერნომორსკი მეკარე ვიტალი რუდნევიჩი ამიო პენალტები. თუმცა, მთავარია, რომ ჩემი ძალიან 100 პროცენტით ვირწმუნე და ისევ გავატარებ პენალტის დარტყმა. თუ ფეხბურთელი დარწმუნებული არ ხარ, სჯობს არ მიხვიდე 11-მეტრიან ნიშნულთან.

რომელ გოლს თვლით ყველაზე ვეფიქრად თქვენს კარიერაში? შესაძლოა, შარბანდელ სეზონში კიევის „დინამოს“ კარში გატანისა?

— ალბათ. „დინამოს“ კარში გატანობა გოლი მართლაც ლამაზი იყო — ვერაფერს იტყვი. მასობზე, ბუხრით საფარიკაოში მივიღე, მსოფლიო მოვატყუე და მოჭრილი დარტყმით მაღალ, შორეულ კუთხეში გაგზავნე — მეკარე არც კი განმრეულა.

დასილ ბაჩრაძე — ანაწელი ქართული

საქართველოს მოხაბთა ნახებზე ხითა ასის გათამაშებში წესს 2 საწინააღმდეგე გამაზა — გუბანუნებთან და უწანაწებთან. მხნდა ისე, ხიმ მიხვე მაგნიტ საქართველოს წინააღმდეგე ქართველებმა ითამაშეს — გუბანუნებმა მავთა დიდებულებმა და უწანაწებმა ძველა უკუხვემამე.

დიდებულების რა გითხრათ, მაგრამ გურგენაძე და ესანაწების ნაკრებმა „ლოლოებს“ ღირსეული წინააღმდეგობა გაუწიეს და ქართველი მოგაბეგე გამოჩრეულ იყო.

მატჩის დასრულების შემდეგ გურგენაძე აღმოსავლეთ ტრიბუნებისკენ გაიქცა და იქ მჯდომი უღუმეტე კიევის მიესალმა. ამ დეკეტმა და იმანვე, რომ ჩვენებური ესანაწების ნაკრებში

თამაშობდა, დავაინტერესს და გურგენაძეს ნამატჩეს გაეყსაბურთი, მაგრამ დროის უქონლობის გამო, მხოლოდ რამდენიმე კითხვის დასმა მოვახერხებ.

— როგორ აღმოწინდა ესანაწების ნაკრებში? — 8 წელიწადია ესანაწეთში ვცხოვრობ და რაგბს ვითამაშებ. ჩემი დანიტრესება რამდენიმე ხნის წინ გამოხატეს და ნაკრებში მიმიწვიეს — მივს დავითანმადი. საკმაოდ კარგად მივს, ძალიან მეგობრული გუნდია, თუმცა, ეს თვისება მორაგბეებს ყველა ქვეყანაში ახასიათებთ.

მანამდე თუ თამაშობდით რაგბს, სანამ საქართველოში იყავით?

— რა თქმა უნდა. „ლოკომოტივი“ გუნდში ვთამაშობდი და საქართველოს ჩემპიონატშიც ვითამაშე.

— მატჩის შემდეგ აღმოსავლეთ ტრიბუნებისკენ გაიქცით და იქ გულშემატკივრობდათ?

ბანხსაღებები

- გახდომბ თვეში 7-20 კგ. გასუქება — 5 კგ-მდე, სიმაღლეში ზრდა 2-25 წლამდე მხოლოდ მეტარბული საშუალებებით, 100%-იანი გარანტიით. ტელ: 57-66-90; 34-02-38 ან 893-44-58-65 ექიმის დეა.
- იყიდება სილამაზის სალონის მოწიკობილბა ორი სარკით, რომლის ზომბა 90X67 სმ, მაგდა ტუბითი, ორი საბარბელო „როლიკებზე“, ნარჩენბაფერა. ამ ყველაფერის ფასი 450 ლარი. ტელ: 893-39-04-87; 96-38-27 ან.
- ბრელოფიონალი ექიმი გოავაზობთ სხეულის კორექცია და ცელულიტის მოცილებას ვორქაზე ეფექტური ვაკუუმ-მასაჟის მეთოდით. საქარო კურსები

ლიტ ტრიბუნებისკენ გაიქცით და იქ გულშემატკივრობდათ

— ჩემი ოჯახი იყო, რომლებიც სპეციალურად ჩამოვიდნენ ამ თამაშის საყურებლად.

— ჩამოვიდნენ? — დაიხ. ჩემები ნანტენებში ცხოვრობენ. წარმოშობით გურული ვარ.

— ესანაწების ნაკრების მიხსურით საქართველოს პიბნს რომ უსმენდით, რა გრწნობა დაგეულოდა?

— ემ, ქართველი კაცის ამაბი ხომ იცით. ალბათ ხვდებით, რა გრწნობით ვიქცეობდი ქართულ პიბნზე.

— ეს ბოლო სისყვები სინაწულით გვითხრ დაავი გურგენაძე და მოწყენილი სახით ესანაწების ნაკრების ავტობუსში ვიდა.

მაწსაღ მსეფქარეულამწ

- ფასებში. ტელ: 899-26-18-55.
- ამერიკაში სტატორული ფილოლოგი-დოცენტი ყველა მსურველს ანაწლით ინგლისურ ენას საფუძვლიანად (ქართულად და რუსულად). ტელ: 95-32-12.
- იყიდება 3-თობიანი იზოლირებულბი ბინა 93 კვ.მ., II სართულზე, მარჯანიშვილის მოედანზე (სუპერ-მარკეტ „ბი-ფუნის“ სახლი). ბინა იყიდება სამისწობლო რჩრების სან-სიყვებზე. ტელ: 95-32-12.
- ცხადდება მიღება მასაჟისა და კოსმეტოლოგის სწრაფმსწავლე კურსებზე, დამთავრების შემდეგ გაიცემა „სერტიფიკატი“. ტელ: 96-67-03; 895-35-64-13.

საქართველო

არასეულ მათაყაყად ვითვლება დეპუტატს რატომ სურს ეს ქალიშვილი მორტეხის მამასი უკლებს

ფიქსაცია „ჩიხსიან-დემოხიკაების“ ნუჯი ხატი მანისუხუე პაჩიამენის თავედაცისა და უმომოების კომიტეტის თავედომხიხის მოადგილე. მათაყა, ბავეუმობაში ექუაყატობაუე ახ ოცნებობდა, მაჭამ სახუემი ოხაყოხობაში სმიხად ვაჟიუმობდა და მასებს ესაუბრებოდა.

რატი მისურაძის შვილი, პატარა ანანო, ტორტებს აცხობს და მამას აიძულებს, მისი გამომცხვარი ტორტი მიირთვას. ქალიშვილისგან განსხვავებით, დეპუტატს თავედ შეუძლია მარტივი საქმეების მომხდობა, იცის ღობის მოხარშვა, ურბო-კვერცხისა და კარტოფილის შეწვა.

— თუ ამბობს, ვინ უნდა გამოვიდეს? — ამაზე ჯერ წარმოდგება არა აქვს. ვიცი, რომ ტორტებს აკეთებს, ფევილს ღებებს, წყალს ასხამს, მარინოს, შაქარს აყრის და გააიძულებს, მივირთვათ. წამოიდგინეთ, რა საწინააღმდეგობაა, თანაც გვაიძულებს, ვჭამოთ.

მართალია, დეპუტატი ამბობს, რომ ჩხუბისთავი არ არის, მაგრამ საკმაოდ კარგად ახსოვს ჯორბი მომხდარი ჩხუბი, როდესაც ისეთი ნაცემი აღმოჩნდა, რომ სარკვეში საკუთარი თავი ვერ იცნო.

— მოკლდ, ქალიშვილს ანებებოდა? — გათამამებული ბავშვი არ არის, მაგრამ ყურადღება არ აქვია. — საერთოდ, მამები პირველ ქალიშვილს ყოველთვის ანებებოდა. — პირველი შვილი გოგო მინდოდა, იქიდან გამომდინარე, რომ ვიცი, პირველი შვილს ნაკლებს მოვთხოვდი. ბიჭს, ალბათ, უფრო მკაცრად ვაპყრობდი.

რადიკალიზაციის დაქორწინებით თუ გაიარა? — არა, არ გაგაპარულვართ, მამამისმა მიხმობ, ვილაპარაკეთ, მერე დავინახეთ.

— სიმამრთან ურთიერთობა მალე ავანყვე, თუმცა, ერთი მუხედვით, რთული სიმამრი მყავდა, იქიდან გამომდინარე, რომ სიტყვაქმუნია. — მინდებოდა, რომ სიტყვაქმუნია ვიყავი არც თქვენ ჩანართში... — მართალია? მე ასეთი გვგმა მაქვს: მიჩვენებია, ნელა-ნელა და ბოლომდე, ვიდრე სწრაფად და არსად. — ამართლებს მერე ეს გვგმა?

— სიმამრთან ურთიერთობა მალე ავანყვე, თუმცა, ერთი მუხედვით, რთული სიმამრი მყავდა, იქიდან გამომდინარე, რომ სიტყვაქმუნია. — მინდებოდა, რომ სიტყვაქმუნია ვიყავი არც თქვენ ჩანართში... — მართალია? მე ასეთი გვგმა მაქვს: მიჩვენებია, ნელა-ნელა და ბოლომდე, ვიდრე სწრაფად და არსად. — ამართლებს მერე ეს გვგმა?

— ჯერჯერობით — კი, ჩემი გამოსვლების სისხმირს თუ დააკვირდებით, ბოლო ხანებში მომობა. — ბოლო ხანებში მართლა გააქტიურდით, თიქმის ყველა სხდომაზე აკეთებთ განხილვებს. მანამდე რატომ არ აქტიურობდით, გააქტიურდა ადაპტაციის განყოფილება? — არ მინდოდა, უცებ მტკვერი დამეყენებინა და ეს მტკვერი მამინევი განიკავებულყო.

— ჯერჯერობით — კი, ჩემი გამოსვლების სისხმირს თუ დააკვირდებით, ბოლო ხანებში მომობა. — ბოლო ხანებში მართლა გააქტიურდით, თიქმის ყველა სხდომაზე აკეთებთ განხილვებს. მანამდე რატომ არ აქტიურობდით, გააქტიურდა ადაპტაციის განყოფილება? — არ მინდოდა, უცებ მტკვერი დამეყენებინა და ეს მტკვერი მამინევი განიკავებულყო.

— რა, მტკვრის დაყენებით იმუქრებით? — არა, პირიქით, არ მინდოდა, რომ მტკვერი დამეყენებინა. მყარი ნაბიჯებით მინდა ვიარო. — თქვენმა შვილმა, ანანომ, თუ იცის, მამა სად მუშაობს? ამ საკვან ბავშვები თავისებური ინტერპრეტაციით აფასებენ მამის სასახურს. — კი, იცის, რომ მამა შიგადა-შიგ ტელევიზორში ჩანს და პარლამენტარია.

— რა, მტკვრის დაყენებით იმუქრებით? — არა, პირიქით, არ მინდოდა, რომ მტკვერი დამეყენებინა. მყარი ნაბიჯებით მინდა ვიარო. — თქვენმა შვილმა, ანანომ, თუ იცის, მამა სად მუშაობს? ამ საკვან ბავშვები თავისებური ინტერპრეტაციით აფასებენ მამის სასახურს. — კი, იცის, რომ მამა შიგადა-შიგ ტელევიზორში ჩანს და პარლამენტარია.

— რის ნიშნებს პარლამენტარობა, ანანოს არიო? — სიკეთეს. — ასე ამბობს? — კი, მხოლოდ ეს იცის, რომ მამა კეთილ საქმეს აკეთებს. — ანანო ბავშვი დადის? — ბავშვი ჯერ არ დადის, ახლა ვაპირებთ წავყავს. — ბატა უყვარს? თქვენ თუ გაბატა? — დედასა და მამას ერთად ხატავს. ცალკე არ მხატავს. უფრო ხშირად სამივეს ერთად ხატავს, ანუ დედას, მამასა და თავის თავს. გოგონებს ხატავს ოთხთუთხედი თავით.

— რის ნიშნებს პარლამენტარობა, ანანოს არიო? — სიკეთეს. — ასე ამბობს? — კი, მხოლოდ ეს იცის, რომ მამა კეთილ საქმეს აკეთებს. — ანანო ბავშვი დადის? — ბავშვი ჯერ არ დადის, ახლა ვაპირებთ წავყავს. — ბატა უყვარს? თქვენ თუ გაბატა? — დედასა და მამას ერთად ხატავს. ცალკე არ მხატავს. უფრო ხშირად სამივეს ერთად ხატავს, ანუ დედას, მამასა და თავის თავს. გოგონებს ხატავს ოთხთუთხედი თავით.

გამომდინარე, რომ ეს ლექსი სახალხო, კლასში ნაიკითხა. მამის ეს ჩემთვის ტრადიცია იყო. — ლექსების წერა შემდეგავს გააგარელეთ? — ერთი-ორჯერ კიდევ ვცადე. — მეუღლისთვის ლექსი მიგიძღვით? — კი, მეუღლისთვის ორი ლექსი მაქვს მიძღვნილი.

— მასწავლებელს რომ არ მოეწონა, გავიგე, მეუღლის შემთხვევაში რა მოხდა, მოეწონა? — მეუღლე აღფრთოვანდა. მეუღლე, ალბათ, უფრო სუბიექტური იყო, იქიდან გამომდინარე, რომ საყვარელი ადამიანი რაღაცას როცა გიძღვინს, ყოველთვის მოგწონს. — „შატალოზე“ დადიოდა? — კი. — მერე, შობილებსაც საყვარელს არ იღებოდა? ყური თუ აუწევიათ ამის გამო? — სიტყვიერ შენიშვნებს მაძღვრებდნენ. ყურის აწევა ამ მსაგის რამ არ ყოფილა.

— უფროს კლასში ერთი კლასი შეორესთან ხშირად ჩხუბობს. მსგავსი რამ თუ შეგებოდა ერთი თუ უფრო გაცივით თუ ნაცემი დარწმუნდით? — შედარებით პატარა ასაკში, არ მახსოვს, ხშირად ვუცემოვარ თუ მიცემია. ბიჭობაში როცა შევედი, ალბათ, უფრო მიცემია, თუმცა, არასდროს ჩხუბისთავი არ ვყოფილარ. — სტუდენტობის დროს არ გიჩხუბებოდა? — არა. ჯარში ვიყავი, როცა ვიჩხუბე. — საქართველოში მხატვრობდით? — კი. მე იმ უმცირესობას ვეკუთვნი, ვინც თავისი სურვილი ნაკვდა ჯარში. მამამემა ასეთი რაღაც მიხარა: თუ სამხედრო ბილეთი არ გქმნება, კარიერას ვერ აიხეობ, შეგეძლება, სამხედრო ბილეთი ვიყიდო, მაგრამ, როგორც კი ცნობილი გახდები, უფრო მეტი მტერი გეყოლება, შესაბამისად, წარსულის ქვედა დაინყება და გაირკვევა, რომ სამხედრო ბილეთი ნაყიდი გაქვს. ეს არ იყო ახლანდელი პერიოდი, ჯარი არანაირად არ ასოცირდებოდა პატრიოტიზმთან, ინფრასტრუქტურა არ იყო აწყობილი, ანუ ჯარში რომ მივიღოდი, გარკვეულწილად, რისკავდა, თუნდაც იმით, რომ მაშინ ჯარში არ იყო კვება, ჯარისკაცებს სათანადოდ არ ეწყობათ.

— ჯარში სამხატვროს დროს რატომ იჩხუბეთ? — ჯარში ნასვლიდან ერთი კვირის შემდეგ მომიხდა უთანაოებდა. სხვათა შორის, მერე ისინი ყველა ჩემი მეგობრები გახდნენ. თავიდან არკვევ, ვინ ვინ არის, მინშეგლობა არა აქვს, გვეყენ თუ სვემ, მოავარია, იქ იდგე, სადაც საქაროა და ამტკიცებ, რომ თავმოყვარობა გაქვს. ყველაზე საშიხელი, რაც მახსოვს, საერთოდ თუ ვინმეს ვუცემოვარ სასტიკად, ჯარში იყო. ჩემი მეგობრები სხვა ნაწილში გადავიდნენ, სადაც რაღაც პრობლემები შეეძნათ. საერთოდ, ჯოხი იქამდე უნდა გადადუნო, რომ არ გადატყდეს. ისე გამოვიდა, რომ გადავტყდით. თუ არ ვცდები, სვანები იყვნენ, 50 კაციმდე შეიკრიბნენ და ხუთ კაცს მარად გვეცემდნენ. მახსოვს, ნაწილში რომ დავებრუნდი და სარკვეში ჩავიხედე, სახე აღარ მქონდა.

— სხვა ნაწილში თუ გადახვედით, გვემდნენ, აბა, რა იქნებოდა... — ისე გათავებდით, რომ სხვა ნაწილშიც ვაგვარებდით საქმეს. — აბა, ჩხუბისთავი არა ვარო? — არა, არა ვარ. — მაშ, სხვა ნაწილში რა გინდოდა? — მეგობარს სჭირდებოდა მხარდაჭერა და ამიტომ წავედი. ჩვენ ნაკვდილ და აფუსხენით, რომ ეს კაცი დასაზარავი არ იყო. ბოდიშიც მოიხატავს. — მაგრამ თან ნაცემი დარწმუნით... — იმიტომ, რომ ძალიან კუთხუმი არ უნდა მომიმეყენებინა ადამიანი. საშიხელი შეგრძნება იყო, როცა გჩხუ-

ბობდი. ის შეგრძნება ახლაც მახსოვს, სარკვეში ჩემი თავი ვერ ვიციანი. — ნაწილში რა გიბრებს, ნაცემ-ნაცემი რომ დაბრუნდით? — გამოვბად გამოვცხადდი... — ანუ ამ ჩხუბით ჯარისკაცებში ავტორიტეტი აიმალიეთ? — მეათურებში, ჯარისკაცებში ისედაც ვეკონდა ავტორიტეტი. — ამ ჩხუბის გარდა, სხვა ჩხუბი არ გავინდებოდა? — არა, ასეთი სასტიკი ჩხუბი არ მაგონდება. ისე, ბავშვობაში პატარა-პატარა ჩხუბები ყოფილა. — რომელ ფაქტორებზე უნდა ვაუწყებოთ ამის გამო? — სიტყვიერ შენიშვნებს მაძღვრებდნენ. ყურის აწევა ამ მსაგის რამ არ ყოფილა.

— უფროს კლასში ერთი კლასი შეორესთან ხშირად ჩხუბობს. მსგავსი რამ თუ შეგებოდა ერთი თუ უფრო გაცივით თუ ნაცემი დარწმუნდით? — შედარებით პატარა ასაკში, არ მახსოვს, ხშირად ვუცემოვარ თუ მიცემია. ბიჭობაში როცა შევედი, ალბათ, უფრო მიცემია, თუმცა, არასდროს ჩხუბისთავი არ ვყოფილარ. — სტუდენტობის დროს არ გიჩხუბებოდა? — არა. ჯარში ვიყავი, როცა ვიჩხუბე. — საქართველოში მხატვრობდით? — კი. მე იმ უმცირესობას ვეკუთვნი, ვინც თავისი სურვილი ნაკვდა ჯარში. მამამემა ასეთი რაღაც მიხარა: თუ სამხედრო ბილეთი არ გქმნება, კარიერას ვერ აიხეობ, შეგეძლება, სამხედრო ბილეთი ვიყიდო, მაგრამ, როგორც კი ცნობილი გახდები, უფრო მეტი მტერი გეყოლება, შესაბამისად, წარსულის ქვედა დაინყება და გაირკვევა, რომ სამხედრო ბილეთი ნაყიდი გაქვს. ეს არ იყო ახლანდელი პერიოდი, ჯარი არანაირად არ ასოცირდებოდა პატრიოტიზმთან, ინფრასტრუქტურა არ იყო აწყობილი, ანუ ჯარში რომ მივიღოდი, გარკვეულწილად, რისკავდა, თუნდაც იმით, რომ მაშინ ჯარში არ იყო კვება, ჯარისკაცებს სათანადოდ არ ეწყობათ.

— ჯარში სამხატვროს დროს რატომ იჩხუბეთ? — ჯარში ნასვლიდან ერთი კვირის შემდეგ მომიხდა უთანაოებდა. სხვათა შორის, მერე ისინი ყველა ჩემი მეგობრები გახდნენ. თავიდან არკვევ, ვინ ვინ არის, მინშეგლობა არა აქვს, გვეყენ თუ სვემ, მოავარია, იქ იდგე, სადაც საქაროა და ამტკიცებ, რომ თავმოყვარობა გაქვს. ყველაზე საშიხელი, რაც მახსოვს, საერთოდ თუ ვინმეს ვუცემოვარ სასტიკად, ჯარში იყო. ჩემი მეგობრები სხვა ნაწილში გადავიდნენ, სადაც რაღაც პრობლემები შეეძნათ. საერთოდ, ჯოხი იქამდე უნდა გადადუნო, რომ არ გადატყდეს. ისე გამოვიდა, რომ გადავტყდით. თუ არ ვცდები, სვანები იყვნენ, 50 კაციმდე შეიკრიბნენ და ხუთ კაცს მარად გვეცემდნენ. მახსოვს, ნაწილში რომ დავებრუნდი და სარკვეში ჩავიხედე, სახე აღარ მქონდა.

— სხვა ნაწილში თუ გადახვედით, გვემდნენ, აბა, რა იქნებოდა... — ისე გათავებდით, რომ სხვა ნაწილშიც ვაგვარებდით საქმეს. — აბა, ჩხუბისთავი არა ვარო? — არა, არა ვარ. — მაშ, სხვა ნაწილში რა გინდოდა? — მეგობარს სჭირდებოდა მხარდაჭერა და ამიტომ წავედი. ჩვენ ნაკვდილ და აფუსხენით, რომ ეს კაცი დასაზარავი არ იყო. ბოდიშიც მოიხატავს. — მაგრამ თან ნაცემი დარწმუნით... — იმიტომ, რომ ძალიან კუთხუმი არ უნდა მომიმეყენებინა ადამიანი. საშიხელი შეგრძნება იყო, როცა გჩხუ-

პუბლიკის კორუფციის და თანხის დაბრუნების ბრძოლაში

დახარჯების მე-16 გვერდზე

პუბლიკის და სანქც-პეტერბურგის საბაჟოს მიმართ, ანდრეი სობჩაკისა და ევრო გაიადარის მიმართ პუბლიკის მიერ ქვ-სპორტიორებისათვის გაცემული დოკუმენტების შესახებ.

განდა ახისა, ყოფილი დეპუტატის შენახული აქვს სანქც-პეტერბურგის საქალაქო საბაჟოს გადამკვეთლობის რამდენიმე საკადასტრო, რომლებიც პეტერბურგის შერის, სობჩაკის გადამკვეთობებს აუქმებენ.

მარინა სალიე 1934 წლის 19 იანვარს ლენინგრადში დაიბადა. 1941-42 წლებში ალფა შემორჩენილ ქალაქში იმყოფებოდა. პროფესიით გეოლოგია, 1957 წელს გეოლოგია-მინერალოგიის მეცნიერებათა დოქტორი გახდა. 1990 წლამდე სრულ მეცნიერებათა აკადემიის, გეოლოგიის და გეოქიმიოლოგიის ინსტიტუტში მუშაობდა.

1987 წლიდან არაერთ დემოკრატიული ორგანიზაციის და მორჩილის აქტივისტია. 1990 წელს რუსეთის თავისუფალი დემოკრატიული პარტიის ჩამოყალიბების ერთ-ერთი ინიციატორი იყო, აქტიურად მონაწილეობდა მორჩილებაში დემოკრატიული რუსეთში.

1990-93 წლებში მარინა სალიე ლენინგრადის საქალაქო საბაჟოს დეპუტატად აირჩიეს და სასაბაჟო კომისიის თავმჯდომარე გახდა. იმავდროულად, 1990-93 წლებში რუსეთის სახალხო დეპუტატი იყო.

მარინა სალიე არის ავტორი წიგნებისა «აფორუშკა», «პარტიის», «მათა და კორუფცია», «რუსეთის თავისუფალი დემოკრატიის ისტორია» და სხვების.

სოფო 16 ნისხა. იგი სხვა გოგონებისგან ახადიტი გამოიჩნევა, სწავლობს, დაჯილდოვებულია, მაქსიმ ბილი პუბლიკის მშობლებთან გაუმეორებელი ჩხუბმა იმდენად დაჯილდო, ხომ სახიდან წავიდა.

მისი ჩხუბის მიზეზი კი ის გახდა, რომ ბიკოლასგან მხოლოდ ახლა გაიგო, რომ ნაშვილია. მასზე ამ ამბავმა ისე იმოქმედა, მშობლების პატივმა უჭირს და ყველაფერში მათ აღიანაშულებს.

სალიე — არც კი ვიცი, რა სჯობდა, იქ ყოფილყავი, სადაც გაგვედი, თუ აქ შეგვინდა, ჩემს მშობლებთან და ასეთი ჯოჯოხეთისთვის გამეძლია, რაც თავი მაჩსოვს, ეს ორი ადამიანი ჩემი მშობლია. ალბათ ძალიან პატარა მიშვილეს. არასოდეს შემძარევი ეჭვი, რომ მათი შვილი ვიყავი, მთელი ნათესავები მამამეს მამსვასესდენენ. სარეკში რომ ჩავიხებდვდი, მეც ვადასტურებდი, რომ მამიკოს გვაგუდა და ისევედ მაიკოს გოგო ვიყავი, მაგრამ ახლა, რაც სიმართლე გავიგე, ძალიან ცუდი აღმომა ვარ.

მამამეს ორი მმა სკავს. ორივეს თავისი ოჯახი აქვს და ცალ-ცალკე ცხოვრობენ. უმცროსი ბიძა უცნაური ადამიანია — სეზონურად იცვლის ცოლებს. დღეს რომ ერთი ქალი მოყვას, მეორე თვეში მეორეს წარმოგვადგენს და ჩემი ცოლიაო, გვეუბნება. მამა თავიდან ძალიან უბრალებოდა, უუნებლობა, ასე ცხოვრება არ შეიძლება, ერთხელ და სა-მუდამოდ დაღვიინე და ნორმალური ცხოვრების რესი აირჩიეო. მათთან დაბრუნება არ არ ჰქონდა, ბოლოს მის ასეთი საცეილს ყველა შევეჩვიეთ.

ერთხელაც, როგორც იქნა, ერთი ქალი მოყვანა, ჩემი ცოლიაო, რომ შეგვედა, კინალამ გული გამისდა, სამხინელი შეუხედავი იყო, აშკარად ბიძამჩემზე დიდი, შაგვერებანი და თითქმის არასოდეს იცინებდა. დედამემ კეთილი გახდა, კარგად მიილა, თან დასვეცა, თუკი რამე ორი გაანდა, მათ გაუნა-ნილა. მეც მამშვილედ და ხშირად მეუბნებოდა, მერე რა, რომ შეუხედავია, იქნე კეთილი გული აქვს, გარეგნობით ადამიანებს ნურასოდეს შეაფასეო.

— ამ ბიკოლამ გითხრათ სიმართლე?

— კი, ის ჩვეთან იშვი-ათად მოვიდა, მაგრამ დედა ამბობდა, ალბათ რაღაცაზე აქვს გული ნატიკი, ცუდი გოგო არ უნდა ჩანდეს. დედამემ შევდა, საშინლად ბიროტი და დეგარძიანი ქალი აღმოჩნდა. თავიდან ანგელოზად გვგვე-ნიდა თავს, მაგრამ დროთა განმავლობაში თავისი ნაწივი ისევე გამოიჩინა.

— რა დავიშავათ?

— ამაზე მეტი რა უნდა დავიშავებინა? მთელი სიცოცხლე გამიმშრა. თითონ უშვი-ლია, უკვე წლებია ბიძამჩემის ცოლია, მაგრამ შვილი არ მკავი.

— იქნებ არ ხართ ნაშვილები და ეს განხრატის სიმართლე?

— არა, უკვე უზუსტად ვიცი, რომ ნაშვილი ვარ. ბიკოლამჩემს ეს რომ მიიხრატა, გაგვიფიდა, ვუყვიროდი, რომ ასეთი სიმორთის მოგონება მხოლოდ მამს შეუძლია, იმიტომ, რომ ჩვენი ოჯახის შურდა. ბიკოლამჩემს თავისი მშვიდად მიიხრატა, თუ ჩემი არ გვერდა, მიდი და დედაშენ შევიცხოვო. დედას დავაფიდა ყველაფერი წმინდა, რაც კი გაჩნდა, ვეგვე-ნებოდი, ვევედრებოდი, რომ ერთხელ, ეს ტყუილიაო, მაგრამ ბეგრი იტრია და გამომიყვდა, რომ მისი შვილი არ ვიყავი.

— მამაც უშვილია?

ბიკოლა სხოვრება დაინებრია

— ასე გამოიხს. მამამჩემი კი არა, მეორე ბიძაც უშვილიაო. არ ვიცი, შეიძლება ეს გავარი დაწვევლია კიდევ როგორც დედამ მიიხრატა, ორი კვირის ვყოფილარ, ჩემს მშობლებს მოვიდარე რომ აუფევიანიარე. ნარე-მოვიდარე, 16 წელი ისე ვიზრდებოდი, ერთი წამით არ შემარევი ვყოფილარე. ჩემს მშობლებს ჩემთვის არაფერი დაუსულიათ და არც არაფერი მოუვლიათ. მშობლების ნებე-რას მუქასდა მთელი უბანი. მამას განსაკუთრებულად ვუყვარვარ, ჩემს ნებისმიერ კაპრის ასრულებს.

— მშობლებმა თე-თონ რატომ არ გითხრეს სიმართლე?

— არ ვიცი. დედამ მითხრა, ბეგვერე დავაპირე ამის თქმა, მაგრამ ვერ გავებდლო. ვეშინდა, რომ ვერ გავგუდები და მათზე უარს ვიტყვებდი. სი-მართლე აფრე თუ გვიან მარ-თლაც გავიგე და მათი პატივმა ნამდვილად მიჭირს. ხშირად ვფიქრობ, რა ჯობდა — თავი-დანვე მცოდნობა, რომ ნაშვი-ლები ვარ, თუ სიცოცხლის ბოლომდე ამ უზარმაზარ მეც-ხოვრა.

— დედას პირდაპირ

ნამოსვლის საღამოს ჩემს მშობ-ლებს ძალიან ვეჩხობე, რაც ენაზე მომადგა, ყველაფერი ვე-მასხე, სულ ბოლო დღის ადა-მანები ვწნოდე და მინასთან გაქსნორე. ამ ამბავმა მართლა ჭკუიდან შეშალა. როგორ გა-ბედეთ და ჩემი ცხოვრება შეც-ვალეთ, იქნებ როგორი ბედი მელოდ, თქვენ კი წინ გადამე-ლობეთ-მეთი. დედამჩემის სახე ახლა რომ მახსენდება, ძალიან მეცოდება. როცა დაწვევლი და დავმევიდარე, თავი მათ ადგილას ნარნოვიდარე და ჩემი მშობლები გულწრფელად შემეცოდება.

— სახლში დაბრუნე-ბას არ აპირებთ?

— ძალიან მინდა სახლში დაბრუნება, მაგრამ რომ მახსენდება, როგორი შეურაცხო-ვა მივყვედი ჩემს მშობლებს, ძალიან მრცხენია.

— ნამდვილ მშობლებ-ზე კიდევ რა იცით?

— მეტი არაფერი. დედა-ჩემი დამიბრდა, თუ მამატივს, სიცოცხლის ბოლომდე სინა-ნული ვიქნები და შენზე ვი-ლოცებო. ვიცი, რომ ჩემზე ისევე ვილოცებო. ყველა დიდეს უყვარს თავისი შვილი, მერე რა, რომ მისი დიდილი შვილი არ ვარ, მთავარი გაჩნა ხომ არ არის, მთავარი ბავშვის გაზრდაა, გაზრდაშია სიყვარ-ლი. დედამჩემი ორი კვირი-დან მზრდის და განსა ეს საკმა-რისი არ არის?! მინდა მამატი-ვი, ისინი ძალიან მიყვარს და ჩემს ნამდვილ მშობლებად ვთვლი, მაშინ ცოტა გავცხრად და ვაპირებ, რომ მათ შეურაცხყოფა არ მივაყრებენ.

მინდა ყველას ვუთხრა, რომ ბავშვს სწამათოდ თავი-დანვე უთხრან. როცა ბავშვი ნამდვილია და ამ ამას სხვის-გან იტყვს, ძალიან რთულია. თავიდანვე რომ მცოდნობა, აყ-ვიანი ვიყავი, ასეთ დღეში არ ჩავყვარებოდი.

იუკონიამელი

საგლოვიარო განსხვავებები

ზაზა ზაქარაძის პარტიული სხოვნისა

— შოლო ზაზა რა ტყევილიან გაუმრავლები ნეცხლად დავაგვი-ხუსხლად ერთი წლის წინ ამას, თეზარდაცემი სიტყვა — ზაზას შოულოდელი სიყვლილი ექცა-დღეს ეს, შვილად ცრებოდა, შეს სახელზე ანთებული სანთელი და დაგვირგოთ გულში წარჩინილი ნადვლილი ქვეა... უახლოესი მეგობარი ოჯახის, ახიან და გულეო ზაქარაძეების სიერმის შეილის მულოდნება წასვლამ ამ წუთისოდელიან დაბარწუნა შე მარადიული სხოვნა, შენი სხეული... რა დიდებელი პირთებდა გზრებოდი შენს მშობლებს, დიდი უკვე დაბრუნებულ პარტიან ნინოს, შენს ახალგაზრდა ურდობს დაქვრებულ მეუღლეს მათას...

მეღვა სოქარაძის ასული პეკარია

პანაშვილი: 5, 6 მარტს, 17 საათზე; მარტაშვილი: 7 მარტს, 14 საათზე; მისამართი: რუსთაველის №50, III სადარბაზო, III სართუ-ლი, ბინა 35.

გათიანა (გათონ) სილაგაქა-ინჯიანის

გარდაცვალებას გამო. პანაშვილი: 7, 8 მარტს, ქთბილისი, ქიაჩელის ქ.№9, 9-10 მარტს, მარტკვილიში. გამოსვენება: 11 მარტს, 14 საათზე, მარტკვილის საკა-თელიურ ტაძრთან.

ჩემს თვალწინ გახრდილო აღამართალი ბიჭო... დავაკავებაც ვერ მოასწარი. აწი უნდა დავკვეოდით შენი კაცური ცხოვრება, შენი ხეყვითლობა, შენი დაუხარელი ბუნებით ყველას გვემუდებოდი. ის მადლი, რაც მხოლოდ ქართულ ჯიშსა და გენს ახლავს, არამარტო შენს თვალბში იტოხებოდა, არამედ მთელს შენს არსებაში იყო განფენილი. ეს - ის მადლი, რის გამოც არაინ ითხზავდა შენს ერთეუბას... თხემით ტერფამდე ქართულს იქნება სჯობდა კიდევ, რომ არ გენახა სამში საფლავებში ერთბაშად დაბარხული უფანასწორი ბრბოლანი დადუბული შენი კბილა ახალგაზრდა ბიჭები. ამას შენი გული ვერ გაუმტებდა, ამის შემხედვარეს შენ გული მაინც გაგისკვდებოდა.

ევა გოგორიშვილი, რუსიკო არემიტი, მათა ოქროპირიტი, ხათოლა კორვალიტი და მათა მატყვარიანი ოჯახებით თანაგრძობ-ბას უცხადებენ ნატო და ნინო ქელბაქიძებს დედის **დავია ნიკაპილიანის** გარდაცვალების გამო.

ცისანა, მზია, დემურ, სოსო ინჯიები ოჯახებით თანა-უგრძობენ ფრიდონ და დავით ინჯიების ოჯახებს ძვირფასი დედის **გათიანა (გათონ) სილაგაქა-ინჯიანის** გარდაცვალების გამო.

ჩვენისთანა პატარა ერთისთვის ქართველი ახალგაზრდის სიყვლილი ერთი ოჯახის ტრაველია როდია, არამედ ერთის ტრაველია. მით უფრო როცა უერთგულესი მეგობრობა მავამებრებს შენს მშობლებთან, დიდებულ ვაკაცთან დღეს უკვე ხერხმალი გადამსხვრულ მამასთან ამირანთან და შეგაქვარებულ დედასთან გულიცისთან, რომელიც არრდილითვდა დაღის... ეს გზა შენი საფლავის გზაა და თუ შენ ბრუნებდა ეს შენი დანაბრებრი ცოლშვილის ნინოსა და მათას წინაშე ის დიდი პაუხისმგებლობა, რომელაც ისევე შენი სიყვარული აბეჭდებს.

ალამო ხაჩიკიანის მომარტება

შვილი, ალკო, შენი დაბადების დღეა 6 მარტი. დიდი ტკივილით გილო-ცავთ შეგრთებულზე 29 წელი. ნახვედი და დატყვე უსახლგრო დარდი, ტკივი-ლი, ცრემლები. შენ მუდამ ცოცხალი ხარ ჩემს გულბში. დემრტობა ნათელი სასუფეველად დაგვიკვიდროს, ჩვენგან ნაადრევად წასულო, მუდამ მოსაკონა-რო, დაუვიწყარო. შენ ისეთი კეთილი და კარგი იყავი, დემრტობა ნათელი ამყოფოს შენი სვეტკი სული, ჩვენმა დაბრუნებულმა სანთლებმა გაგიანთოს გზა მარადი-ულ სასუფეველში. გვიყვარხარ და გვენტრებენ მუდამ. მსუბუქი იყოს შენის საქართველოს კურთხეული მინა.

შეს „ახალი ქსელებისსა“ და „ახტელისს“ ადმინისტრაცია და ყველა თანამ-შრომელი თანაგრძობას უცხადებს ფრიდონ და დავით ინჯიების ოჯახებს დედის, ქალბატონი **გათიანა (გათონ) სილაგაქა-ინჯიანის** გარდაცვალების გამო.

შვილი ზაზა ალდი იყოს და გულწრფელი მღვდარე ცრემლი შენივის. გაწმდეს და გავრდოვს, შენი სხიდან მარადიულია ჩვენს გულბში...
ჯენა დემეტრეშვილი

საქართველოს ტყევილიან რუსიკო არემიტი და მათა ოქროპირიტი, ხათოლა კორვალიტი და მათა მატყვარიანი ოჯახებით თანაგრძობ-ბას უცხადებენ ნატო და ნინო ქელბაქიძებს დედის **დავია ნიკაპილიანის გარდაცვალების გამო.**

გარდაცვალებას და სამიმარს უცხადებს გარდაცვი-ლის ოჯახს.
იჩაკალი ჩხაიძის
საგლოვიარო განსხვავებები მიიღება ყოველად, კვირის ბარკა, 12-დან 17 საათისკე.

